



► ບົດລາຍງານ ການທົບທວນກາງສະໄໝ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດປົກປ້ອງ ສັງຄົມແຫ່ງຊາດຢູ່ ສປປ ລາວ

ມິຖຸນາ 2024

ຂໍ້ສະຫຼຸບຕົ້ນຕໍ

- ພະຍາດໂຄວິດ-19 ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍດ້ານເສດຖະກິດໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ກັບ ໄລຍະເບື້ອງຕົ້ນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກໍມີຄວາມຄືບໜ້າຫຼາຍພໍສົມຄວນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການເພີ່ມທະວີຄວາມສອດຄ່ອງກົມກຽວ ລະຫວ່າງບັນດານິຕິກຳ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ.
- ເສດຖະກິດ ປະເທດລາວ ກຳລັງມີການຂະຫຍາຍຕົວແຕ່ລະກ້າວ ແລະ ມີແນວໂນ້ມຈະສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວໃນຊຸມປີຕໍ່ໜ້າ ແຕ່ການລົງທຶນຂອງລັດຖະບານໃນຂະແໜງປົກປ້ອງສັງຄົມຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ.
- ການທົບທວນໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຄືບໜ້າພໍສົມຄວນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປັບປຸງນິຕິກຳ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ການປະສານງານຫຼາຍດ້ານ.
- ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານປະຈຸບັນ ແມ່ນນຳໃຊ້ຮູບແບບສາຍຕັ້ງ ເຊິ່ງບັນດາກະຊວງເປັນຜູ້ນຳພາໂດຍມີຂະແໜງການສາຍຂວາງໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອ.
- ກອງເລຂາໄດ້ມີບົດບາດອັນສຳຄັນ ໃນການສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.
- ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນລ້ວນແລ້ວແຕ່ມີພາລະບົດບາດສຳຄັນໃນວຽກງານການປົກປ້ອງສັງຄົມ. ການທີ່ອົງການປົກຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນບໍ່ຄ່ອຍມີສ່ວນຮ່ວມໃນຂະບວນການກຳນົດກຸ່ມເປົ້າໝາຍສຳລັບບາງແຜນງານເຮັດໃຫ້ເກີດຂໍ້ຜິດພາດທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ມີເງື່ອນໄຂອາດບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງບັນດາອຸດໜູນທີ່ຕົນເອງເກີດສິດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.
- ຍັງບໍ່ໄດ້ມີການຢັ້ງຢືນຊັດເຈນວ່າ ລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ MIS ຈະຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຈຸດປະສົງການຄຸ້ມຄອງຍຸດທະສາດຢ່າງດຽວ ຫຼື ຈະເປັນເຄື່ອງມືເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນຍຸດທະສາດ. ນອກນັ້ນ ຍັງບໍ່ມີຄວາມແນ່ນອນວ່າຈະນຳໃຊ້ລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃນໄລຍະຍາວຕໍ່ໄປແນວໃດ.

- ລະບົບຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ (M&E) ຍັງບໍ່ທັນຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເຕັມສ່ວນນັບຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ເຊິ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນສະທ້ອນທີ່ຈະແຈ້ງຕໍ່ກັບທັງດ້ານຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການຮຽນຮູ້.
- ການຈັດສັນງົບປະມານເພີ່ມເຕີມເປັນບາດກ້າວທີ່ຈຳເປັນໃນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການປະສານວຽກງານນຳພາຍໃຕ້ຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.
- ນອກນັ້ນ, ລາຍຈ່າຍພາກລັດທຽບໃສ່ເປີເຊັນຂອງ GDP ຖືວ່າຢູ່ໃນລະດັບທີ່ຕ່ຳຫຼາຍ ຖ້າສົມທຽບໃສ່ມາດຕະຖານຂອງພາກພື້ນ ແລະ ລະດັບລາຍຮັບຂອງປະເທດ.
- ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດຕ້ອງເອື້ອຍອີງການລະດົມທຶນຈາກພາຍນອກເປັນສ່ວນໃຫຍ່ເພື່ອອັດຊ່ອງວ່າງ ແລະ ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງຍຸດທະສາດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນຂົງເຂດຂອງວຽກສັງຄົມສັງເຄາະ ແລະ ການພັດທະນາລະບົບປົກປ້ອງສັງຄົມ.
- ລະບົບປະກັນສຸຂະພາບ ເປັນບາດກ້າວທີ່ສຳຄັນ ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍໃນການປົກຄຸມສຸຂະພາບທົ່ວປວງຊົນ ດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນສິ່ງກົດກັນ ທາງດ້ານການເງິນຕ່າງໆ ຕໍ່ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການປິ່ນປົວສຸຂະພາບ.

► ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ

ລັດຖະບານຂອງ ສປປ ລາວ ເຫັນເຖິງການປະກອບສ່ວນຂອງການປົກປ້ອງສັງຄົມ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບ ແລະ ການສົ່ງເສີມການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຄວາມສະມັກຄີປອງດອງແບບຍືນຍົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງມີຄວາມໝາຍໝັ້ນໃນການບັນລຸການປົກປ້ອງສັງຄົມທົ່ວປວງຊົນ ໂດຍພິຈາລະນາສະພາບເງື່ອນໄຂດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີພ້ອມທັງສ້າງພື້ນຖານປົກປ້ອງສັງຄົມ ທີ່ສາມາດປົກປ້ອງປະຊາຊົນລາວທັງໝົດຈາກວິກິດການດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ, ໄພພິບັດທຳມະຊາດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງດ້ານອື່ນໆ.

ຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ - ວິໄສທັດ 2030 ແລະ ເປົ້າໝາຍຮອດປີ 2025 ຈຶ່ງໄດ້ຖືກຮັບຮອງຢ່າງເປັນທາງການໃນ ປີ 2020 ໂດຍທີ່ມີຈຸດປະສົງຂະຫຍາຍ ແລະ ຍົກລະດັບການປົກປ້ອງສັງຄົມຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດຄຽງຄູ່ກັບການປະກອບສ່ວນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ບັນລຸເປົ້າໝາຍໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການຕ່າງໆ. ເພື່ອບັນລຸໄດ້ຕາມສິ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມານັ້ນ, ຈຶ່ງໄດ້ກຳນົດ ວິໄສທັດຮອດປີ 2030 ແລະ ກຳນົດສາມເປົ້າໝາຍຫຼັກໃນຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດຄື: ການປະກັນສຸຂະພາບ, ການປະກັນສັງຄົມ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ. ດ້ວຍການພັດທະນາລະບົບປົກປ້ອງສັງຄົມຄາດວ່າ ຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດຈະປະກອບສ່ວນໃນການແຈກຢາຍຜົນປະໂຫຍດຈາກການພັດທະນາເສດຖະກິດຄືນໃໝ່ໃຫ້ແກ່ທຸກພາກສ່ວນຂອງສັງຄົມ, ການສົ່ງເສີມຄວາມສະມັກຄີປອງດອງ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງປະເທດຊາດ ແບບເຂັ້ມແຂງຍາວນານ.

ຈຸດປະສົງຂອງການທົບທວນກາງສະໄໝ ແມ່ນເພື່ອປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດຈົນຮອດປະຈຸບັນ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃນການກຳນົດທິດທາງຍຸດທະສາດສໍາລັບໄລຍະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕໍ່ໄປ ພ້ອມທັງເປັນຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ເພື່ອພິຈາລະນາການຊ່ວຍເຫຼືອ. ການທົບທວນຈະສົມທຽບວຽກ ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງກັບແຜນເບື້ອງຕົ້ນທີ່ລະບຸໃນຍຸດທະສາດ ແລະ ປະເມີນຄວາມກ່ຽວຂ້ອງ ລະຫວ່າງກິດຈະກຳ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບຄາດຄະເນ.

ການທົບທວນຄັ້ງນີ້ໄດ້ນຳໃຊ້ວິທີການແບບປະສົມປະສານ ລວມທັງວິທີການແບບປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ. ການວິເຄາະແມ່ນນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຫຼັກ ແລະ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນສອງ ເພື່ອຕອບແຕ່ລະຄໍາຖາມໃນການທົບທວນ. ຜົນຂອງການທົບທວນກໍໄດ້ຖືກຍິ່ງຍືນເພື່ອຕັ້ງເປັນຂໍ້ສະຫຼຸບ.

► ຜົນໄດ້ຮັບຕົ້ນຕໍ

ພະຍາດໂຄວິດ-19 ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍດ້ານເສດຖະກິດ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ກັບໄລຍະເບື້ອງຕົ້ນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ກໍມີຄວາມຄືບໜ້າຫຼາຍພໍສົມຄວນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການເພີ່ມທະວີຄວາມສອດຄ່ອງກົມກຽວລະຫວ່າງບັນດາມິຕິກຳ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ.

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອການປົກປ້ອງສັງຄົມ, ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າຂອງຍຸດທະສາດ. ມີທັງໝົດສີ່ອົງການຈັດຕັ້ງຕົ້ນຕໍທີ່ຮັບຜິດຊອບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກໍຄືກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ແລະ ກະຊວງສາທາລະນາສຸກ. ຄະນະກຳມາທິການດັ່ງກ່າວຂຶ້ນກັບກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ມີພາລະບົດບາດເປັນຈຸດປະສານງານເພື່ອຮັບປະກັນການບັນລຸເປົ້າໝາຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ. ນອກນັ້ນ, ຍັງໄດ້ສ້າງຕັ້ງບັນດາ ຄະນະກຳມາທິການຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນຢູ່ແຕ່ລະແຂວງ ເຊິ່ງແມ່ນທ່ານຮອງເຈົ້າແຂວງເປັນປະທານ, ຫົວໜ້າພະແນກແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມເປັນຮອງປະທານ ແລະ ສະມາຊິກຈາກພະແນກທ້ອງຖິ່ນອື່ນໆເປັນຄະນະ.

ເສດຖະກິດປະເທດລາວ ກຳລັງມີຂະຫຍາຍຕົວແຕ່ລະກ້າວ ແລະ ມີທ່າອ່ຽງແນວໂນ້ມຈະສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວໃນຊຸມປີຕໍ່ໜ້າ ແຕ່ການລົງທຶນຂອງລັດຖະບານໃນຂະແໜງປົກປ້ອງສັງຄົມສົ່ງເຄາະຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ. ຄວາມພະຍາຍາມໃນການເພີ່ມທະວີວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມ ກໍຖືກຜົນກະທົບຍ້ອນຂາດແຫຼ່ງງົບປະມານໄລຍະຍາວທີ່ຍືນຍົງ. ຖ້າສົມທຽບກັບພາກພື້ນອື່ນ, ການລົງທຶນໃນວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມຖືວ່າຕໍ່າ

ຫຼາຍ ຍ້ອນຂາດປະສິດທິຜົນໃນການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງທຶນພາຍໃນ. ດັ່ງນັ້ນ, ມີຄວາມສໍາຄັນທີ່ຕ້ອງນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຢູ່ ສໍາລັບວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມແບບກົມກຽວ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ. ເຖິງວ່າການທົບທວນກາງສະໄໝຈະບໍ່ມີຄໍາຕອບສໍາລັບທຸກຄໍາຖາມທີ່ຕັ້ງຂຶ້ນມາກໍຕາມ, ກໍມີຄໍາແນະນຳຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ສາມາດຊ່ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໂດຍທີ່ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີໃນປະຈຸບັນ ຫຼື ການປັບປຸງວິທີການຂອງແຜນງານ ເພື່ອຍົກລະດັບປະສິດທິພາບໃນການຈັດຕັ້ງຍຸດທະສາດສໍາລັບໄລຍະທີ່ຍັງເຫຼືອ.

ການທົບທວນໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຄືບໜ້າພໍສົມຄວນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າວຽກທີ່ກ່ຽວກັບການປັບປຸງມິຕິກຳ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ການປະສານງານຫຼາຍດ້ານ. ການອອກດໍາລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 655/ນຍ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ມີພາລະບົດບາດອັນສໍາຄັນ. ນອກນັ້ນ, ກໍໄດ້ສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດ ເລກທີ. 02/ຄປສ, ໃນການສ້າງຕັ້ງ ກອງເລຂາຂອງຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປົກປ້ອງສັງຄົມ ເຊິ່ງມີພາລະບົດບາດເຄື່ອນໄຫວໃນຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ແຂວງ. ດໍາລັດ ເລກທີ.03/ຄປສ ຍັງໄດ້ກຳນົດພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອການປົກປ້ອງສັງຄົມແບບຈະແຈ້ງ ເພື່ອຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງແບບມີປະສິດທິພາບ. ຢູ່ຂັ້ນແຂວງກໍໄດ້ມີບາດກ້າວອັນສໍາຄັນກໍຄືການສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການປົກປ້ອງສັງຄົມແຂວງ.

ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງປະຈຸບັນ ແມ່ນນຳໃຊ້ຮູບແບບສາຍຕັ້ງ ເຊິ່ງບັນດາກະຊວງເປັນຜູ້ນຳພາ ແລະ ຂະແໜງການສາຍຂວາງໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອ.

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ປະສານງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ, ຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ແຕ່ມີຂໍ້ບົກຜ່ອງດ້ານໂຄງຮ່າງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແມ່ນມີລັກສະນະກະແຈກກະຈາຍ ແລະ ຂຶ້ນກັບສາຍຕັ້ງເປັນສ່ວນຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຄຸ້ມຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບງົບປະມານທີ່ຈຳເປັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ເສຍໂອກາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ຈຳເປັນຕ້ອງມີການທົບທວນໂຄງຮ່າງໃນການຄຸ້ມຄອງເພື່ອຮັບປະກັນການປັບປຸງປະສິດທິພາບ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

ກອງເລຂາໄດ້ເຮັດພາລະບົດບາດອັນສໍາຄັນ ໃນການສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ. ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງລວມທັງບັນດາກະຊວງ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຮັບຮູ້ເຖິງພາລະບົດບາດດັ່ງກ່າວ ແລະ ເຫັນ ວ່າກອງເລຂາເປັນຈຸດປະສານງານໃຈກາງສໍາລັບການແກ້ໄຂບັນຫາລະດັບນະໂຍບາຍ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າກອງເລຂາຍັງມີຂໍ້ຈຳກັດໃນການເຕົ້າໂຮມບັນດາກະຊວງໃຫຍ່ໆທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.

ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ມີພາລະບົດບາດສໍາຄັນໃນວຽກການປົກປ້ອງສັງຄົມ. ບັນດາຄະນະຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນມີຄວາມສໍາຄັນໃນການສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາແຜນງານປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ຕິດຕາມປະສິດທິຜົນ. ນອກນັ້ນ, ກໍເປັນຜູ້ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ສໍາຄັນ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການປັບປຸງນະໂຍບາຍລະດັບຊາດຕ່າງໆ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການທົບທວນຄັ້ງນີ້ພົບເຫັນວ່າມີສິ່ງທ້າທາຍສະເພາະໃນການສ້າງລະບົບປົກປ້ອງສັງຄົມແບບຮອບດ້ານ ຍ້ອນຂາດການສື່ສານ ແລະ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ກ່ຽວກັບພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຂອງ ບັນດາຄະນະກຳມະການຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.

ການມີສ່ວນຮ່ວມຕາມກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນຂອງອົງການປົກຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໃນຂະບວນການກຳນົດກຸ່ມເປົ້າໝາຍສໍາລັບບາງແຜນງານ ເຮັດໃຫ້ມີສະພາບການທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ອາດບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງບັນດາອຸດໜູນທີ່ຕົນເອງເກີດສິດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ. ວິທີການກຳນົດກຸ່ມເປົ້າໝາຍແບບນີ້ ອາດເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນ ແລະ ຄົວເຮືອນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງອາດເສຍໂອກາດໃນການໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກອຸດໜູນປົກປ້ອງສັງຄົມຕ່າງໆ. ນອກນັ້ນ, ການເກີດສິດ ເພື່ອໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກແຜນງານຕ່າງໆນີ້ ອາດຖືກໂນ້ມນ້າວດ້ວຍການພິຈາລະນາ

ໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອາດເຮັດໃຫ້ເກີດຂໍ້ຜິດພາດ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ຖືກຕ້ອງ ເຊິ່ງຄວນຈັດສັນໃຫ້ແກ່ບັນດາຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍຮັບໜ້ອຍ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງ. ໜ້າເສຍດາຍທີ່ປະຈຸບັນນີ້ກົນໄກ ແລະ ກາລະໂອກາດໃນການປະສານງານ ລະຫວ່າງອົງການປົກຄອງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຍັງມີຂໍ້ຈຳກັດ.

ອີງຕາມການທົບທວນ, ຍັງບໍ່ໄດ້ມີການຢັ້ງຢືນແນ່ນອນວ່າ ລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຫຼື MIS ຈະນຳໃຊ້ເພື່ອຈຸດປະສົງການຄຸ້ມຄອງຍຸດທະສາດຢ່າງດຽວ ຫຼື ຈະເປັນເຄື່ອງມືເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານຕ່າງໆທີ່ນອນຢູ່ໃນຍຸດທະສາດ. ລັດຖະບານມີແຜນທີ່ຈະພັດທະນາລະບົບ MIS ສໍາລັບຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອການປົກປ້ອງສັງຄົມ. ລະບົບ MIS ຈະຂຶ້ນກັບກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ຈະເປັນສູນສັງລວມຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານການປົກປ້ອງສັງຄົມໃນທົ່ວປະເທດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຈາກຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກອງເລຂາ ແລະ ຄະນະກຳມາທິການຍັງມີຂໍ້ຈຳກັດດ້ານວິຊາການ ແລະ ແຫຼ່ງທຶນທີ່ນຳໃຊ້ໃນການບໍາລຸງຮັກສາລະບົບດັ່ງກ່າວໃນໄລຍະຍາວ.

ລະບົບຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ (M&E) ຍັງບໍ່ທັນຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເຕັມສ່ວນ ນັບຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ເຊິ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນສະທ້ອນທີ່ຈະແຈ້ງຕໍ່ກັບທັງດ້ານຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການຮຽນຮູ້. ໃນຂະນະທີ່ມີການລາຍງານແບບຕໍ່ເນື່ອງໃນລະດັບແຜນງານ ແລະ ໂຄງການກໍຕາມ, ເຈດຈຳນົງຂອງຍຸດທະສາດ ແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ລະບົບການລາຍງານລວມສູນ ແລະ ສ້າງກົນໄກການລາຍງານທົ່ວຂະແໜງການ ເພື່ອມາທົດແທນລະບົບທີ່ເຮັດແບບກະແຈກກະຈາຍ. ການລວບລວມຕົວຊີ້ບອກ ແລະ ຂໍ້ມູນຕ່າງໆພາຍໃຕ້ແຜນງານຕ່າງໆແມ່ນບໍ່ໄດ້ດຳເນີນການເປັນປົກກະຕິ ແລະ ເປັນລະບົບ. ບໍ່ມີຄວາມແຈ້ງວ່າເປັນຫຍັງລະບົບຕິດຕາມປະເມີນຜົນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້. ເຫດຜົນສ່ວນໃຫຍ່ອາດຈະແມ່ນຍ້ອນພະນັກງານສ່ວນຫຼາຍມີວຽກປະຈຳເປັນຂອງຕົນເອງ ແລະ ຄະນະກຳມາທິການ ແລະ ກອງເລຂາຍັງຂາດຄວາມອາດສາມາດໃນການຄຸ້ມຄອງລະບົບຕິດຕາມປະເມີນຜົນ.

ການຈັດສັນງົບປະມານເພີ່ມເຕີມ ເປັນບາດກ້າວທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຢັ້ງຢືນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການປະສານວຽກງານຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ຕ້ອງການແຜນລະດັມທຶນໄລຍະຍາວ. ເວົ້າສະເພາະ, ການຂະຫຍາຍການປົກປ້ອງສັງຄົມ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງຈະປະກອບສ່ວນອັນ

ສຳຄັນໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເພື່ອບັນລຸໄດ້ກໍຕ້ອງມີການຈັດສັນແຫຼ່ງທຶນເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ວຽກງານປົກປ້ອງສັງຄົມແບບຍືນຍົງໃນໄລຍະຍາວ. ຍຸດທະສາດໄດ້ສະເໜີໃຫ້ເພີ່ມການລົງທຶນໃນວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມເທື່ອລະກ້າວ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເພີ່ມພາລະແບກຫາບຫຼາຍເກີນໄປຕໍ່ກັບງົບປະມານລັດ. ປະຈຸບັນ, ຂໍ້ກົງວັນຫຼັກແມ່ນ ການຂາດສະຖຽນລະພາບຂອງເສດຖະກິດມະຫາພາກ ເຊິ່ງເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ ຕໍ່ກັບມາດຕະຖານຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນລາວຍ້ອນບັນຫາໄພເງິນເຟີ້, ເສດຖະກິດທີ່ຖອຍ ແລະ ລະດັບການລົງທຶນໃນຂະແໜງສັງຄົມທີ່ຫຼຸດລົງ.

ນອກນັ້ນ, ລາຍຈ່າຍພາກລັດທຽບໃສ່ເປີເຊັນຂອງ GDP ຖືວ່າຢູ່ໃນລະດັບທີ່ຕໍ່າຫຼາຍ ຖ້າສົມທຽບໃສ່ມາດຕະຖານຂອງ ພາກພື້ນ ແລະ ລະດັບລາຍຮັບຂອງປະເທດ. ສະພາບນີ້ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນຂໍ້ຈຳກັດໃນການລະດົມການເກັບລາຍຮັບພາຍໃນ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ມີຂໍ້ຈຳກັດດ້ານງົບປະມານທີ່ຈະນຳໃຊ້ເພື່ອການລົງທຶນ. ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າເສຍດາຍທີ່ການຈັດສັນງົບປະມານເພື່ອການປົກປ້ອງສັງຄົມຍັງເປັນສັດສ່ວນທີ່ນ້ອຍ ພ້ອມທັງການລົງທຶນໃນຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ສາທາລະນາສຸກທີ່ຫຼຸດລົງ.

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງເອົາຍອື່ງການລະດົມທຶນຈາກພາຍນອກເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ເພື່ອອັດຊ່ອງວ່າງ ແລະ ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍ ຂອງ ຍຸດທະສາດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນຂົງເຂດຂອງ ວຽກສັງຄົມສົງເຄາະ ແລະ ການພັດທະນາລະບົບປົກປ້ອງສັງຄົມ. ລາຍຈ່າຍການລົງທຶນ ດ້ານການປົກປ້ອງສັງຄົມ ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນໄດ້ ຈາກຮູບແບບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແບບກະແຈກກະຈາຍ ລວມທັງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ພາກລັດ, ແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງ ອົງການຈັດຕັ້ງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຄິດໄລ່ຕົວເລກລາຍຈ່າຍການລົງທຶນໃນຂະແໜງສັງຄົມແບບຮອບດ້ານ ໃນປະຈຸບັນ.

ລະບົບປະກັນສຸຂະພາບ ເປັນບາດກ້າວທີ່ສຳຄັນ ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍໃນການປົກຄຸມສຸຂະພາບທົ່ວປວງຊົນ ດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນສິ່ງກົດກັນ ທາງດ້ານການເງິນຕ່າງໆ ເພື່ອເຂົ້າເຖິງການບໍລິການບິນປົວສຸຂະພາບ. ໄດ້ມີການຂະຫຍາຍອັດຕາປົກຄຸມໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ຍົກເວັ້ນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ເຊິ່ງເປັນການຂະຫຍາຍການປົກຄຸມຢ່າງກວ້າງຂວາງ ນັບຕັ້ງແຕ່ສ້າງຂຶ້ນມາໃນປີ 2017 ເປັນຕົ້ນມາ, ກອງທຶນປະກັນສຸຂະພາບໄດ້ປະເຊີນໜ້າກັບບັນຫາການຂາດງົບປະມານ. ບັນຫາດັ່ງກ່າວ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ກັບ ຄວາມສາມາດ ຂອງ ສະຖານທີ່ບິນປົວສຸຂະພາບ ໃນການສະໜອງການບໍລິການທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ການຕອບສະໜອງ





► ທາງເລືອກເພື່ອພິຈາລະນາ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ

- ກອງເລຂາ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຄວນດຳເນີນການສຶກສາຕົ້ນທຶນຂອງເສົາຄໍ້າສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ນຳໃຊ້ຜົນການສຶກສາດັ່ງກ່າວ ໃນການຈັດບູລິມະສິດຂອງໜ້າວຽກ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດໄປພ້ອມໆກັບເອກະສານອື່ນໆທັງໝົດນີ້ກໍ່ເພື່ອຄວາມຍືນຍົງດ້ານການເງິນ ແລະ ການຈັດສັນແຫຼ່ງງົບປະມານພາຍໃນໃຫ້ໄປຕາມບູລິມະສິດເພື່ອໃຫ້ລະບົບປົກປ້ອງສັງຄົມໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນຢ່າງພຽງພໍ.
- ວາງແຜນ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ຈຳເປັນຕ້ອງພັດທະນາວົງຈອນການວາງແຜນແບບລວມໝູ່. ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແບບມີປະສິດທິພາບ ກໍ່ຕ້ອງໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຕົກລົງເຫັນດີເປັນເອກະພາບກ່ຽວກັບແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໂດຍລວມມີເປົ້າໝາຍ, ກອບເວລາ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບພ້ອມທັງກຳນົດພາກສ່ວນຮັບຜິດຊອບແຕ່ລະກິດຈະກຳລະອຽດ.
- ການປົກປ້ອງສັງຄົມເປັນວຽກບິນອ້ອມ ໂດຍມີບັນດາກະຊວງເປັນຜູ້ເຮັດພາລະບົດບາດໃນການອອກແບບ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ, ລັດຖະບານຄວນສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຕ່າງໆ ໂດຍຄວນວິເຄາະຂໍ້ດີ ແລະ ຂໍ້ເສຍໃນການນຳເອົາຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອການປົກປ້ອງສັງຄົມໃຫ້ຂຶ້ນກັບຂັ້ນສູງກ່ວາເຊັ່ນ ຂັ້ນສຳນັກງານນາຍົກ ຫຼື ກະຊວງການເງິນ. ທັງໝົດນີ້ກໍ່ເພື່ອໃຫ້ຂັ້ນເທິງເຫັນເຖິງຄວາມສຳຄັນ ແລະ ໃຫ້ບູລິມະສິດໃນການຕັດສິນໃຈຈັດສັນງົບປະມານໃຫ້ແກ່ວຽກງານປົກປ້ອງສັງຄົມ.
- ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນ ຂອງ ກອງເລຂາ ໃນກິດຈະກຳຂອງກຸ່ມເຮັດວຽກຂະແໜງການ (SWGs) ຫຼື ບັນດາຄະນະກຳມະການຍ່ອຍທີ່ປາກົດມີຢູ່ແລ້ວ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນເພື່ອຄວາມສອດຄ່ອງທາງດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ການປະສານງານ. ກອງເລຂາ ຄວນປະສານສົມທົບ ຢ່າງເປັນເຈົ້າການ ກັບກຸ່ມເຮັດວຽກຂະແໜງການ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍ.
- ເພີ່ມທະວີການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ບູລິມະສິດຕ່າງໆ ໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສືບຕໍ່ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານ ເພື່ອສາມາດເຫັນເຖິງບັນຫາສິ່ງທ້າທາຍ ຫຼື ສິ່ງກົດກັນ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳ.

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ

- ສະເໜີໃຫ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປະສານງານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດໃນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງ ໂດຍໃຫ້ກຳນົດພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຢ່າງຈະແຈ້ງ. ຜູ້ປະສານງານ ຕ້ອງມີຄວາມເຂົ້າໃຈຮອບດ້ານກ່ຽວກັບ ຍຸດທະສາດທັງໝົດ ແລະ ເປັນຈຸດເສື່ອມຕໍ່ກັບກອງເລຂາຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ກຸ່ມເຮັດວຽກຂະແໜງການ ຫຼື ຄະນະກຳມະການຍ່ອຍຕ່າງໆ.
- ເພີ່ມຄວາມຮັບຮູ້ ກ່ຽວກັບ ຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃນຂັ້ນເມືອງ ແລະ ພະຍາຍາມເຊື່ອມສານການນຳໃຊ້ບູລິມະສິດຍຸດທະສາດ ເຂົ້າໃນການວາງແຜນ. ຂໍ້ສະເໜີດ້ານເທິງ ອາດແກ້ໄຂໄດ້ລະດັບໃດໜຶ່ງ ແຕ່ຕ້ອງມີມາດຕະການເພີ່ມເຕີມ ເພື່ອສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ເຫັນດີເຫັນພ້ອມກັບຍຸດທະສາດໃນຕໍ່ໜ້າ. ວິທີໜຶ່ງເພື່ອສົ່ງເສີມ ແມ່ນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ໂດຍໃຊ້ບົດສັງລວມເນື້ອໃນຍຸດທະສາດ ສຳລັບຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.

- ▶ ກອງເລຂາ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນ ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ໃນການປົກປ້ອງສັງຄົມ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ “ຊຸດເຄື່ອງມື ເພື່ອສ້າງຄູຝຶກ” ຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນແບບຕັ້ງໜ້າ.
- ▶ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຄວນໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດໂດຍເລີ່ມຈາກການຈັດສັນງົບປະມານ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການໃຫ້ໄປຕາມລວງດຽວກັນ (ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີ ຊ່ອງວ່າງ) ແລະ ສ້າງເວທີເພື່ອສົ່ງເສີມການວາງແຜນວຽກ, ແຜນງົບປະມານ ແລະ ການເຈລະຈາຕໍ່ລອງຮ່ວມກັນ.

ກອບຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

- ▶ ເພື່ອແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍ ກໍຄືຂໍ້ຈຳກັດໃນການໃຊ້ເຄື່ອງມືຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນນັ້ນ, ຕ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາມາດຕະການ ແລະ ຄຳແນະນຳຈາກການທົບທວນກອບຕິດຕາມປະເມີນຜົນ.
- ▶ ເພື່ອຍົກລະດັບການຮຽນຮູ້ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ຄວນສ້າງໃຫ້ມີບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ທົກເດືອນຕົ້ນປີ/ ທ້າຍປີ ໂດຍນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຈາກກອບຕິດຕາມປະເມີນຜົນ. ບົດລາຍງານທີ່ກ່າວມາແມ່ນເຄື່ອງມືທີ່ສຳຄັນໃນການປະເມີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ແລະ ເປັນຕົວບົ່ງຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າຂົງເຂດໃດຕ້ອງການປັບປຸງຕື່ມ. ຖ້າປະຕິບັດຕາມຕາຕະລາງການລາຍງານ, ບັນດາພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກໍສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນລ່າສຸດກ່ຽວກັບຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃນການຕັດສິນໃຈ ແລະ ປັບປຸງວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ດີຂຶ້ນ.
- ▶ ບັນດາອານຸກຳມະການ ຫຼື ກອງເລຂາ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າຕົວຊີ້ບອກທີ່ມີຄຸນນະພາບ ເພື່ອນຳໃຊ້ໃນການຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍ, ເຊື່ອມສານເຂົ້າໃນກອບຕິດຕາມປະເມີນຜົນ, ກຳນົດຂະບວນການເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ເປັນປະຈຳ, ແລະ ຍົກລະດັບຄຸນນະພາບການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນປົກປ້ອງສັງຄົມ ເພື່ອການວາງແຜນວຽກງານຕົວຈິງ.
- ▶ ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປະສານງານຂອງແຕ່ລະກະຊວງ ແລະ ກົມກອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເພີ່ມທະວີການຕິດຕາມເປັນປະຈຳສຳລັບແຕ່ລະຂົງເຂດໜ້າວຽກວິຊາການ.
- ▶ ປັບປຸງແບບຟອມລາຍງານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຕົວຊີ້ບອກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງກັບກອບຕິດຕາມປະເມີນຜົນ ແລະ ປະສານສົມທົບ ກັບ ພະແນກສະຖິຕິຂອງກະຊວງຮສສ ເພື່ອຈັດການຝຶກອົບຮົມຮອບດ້ານຄືນໃໝ່.

ການລົງທຶນໃສ່ວຽກງານປົກປ້ອງສັງຄົມ

- ▶ ເພື່ອກ້າວຜ່ານອຸປະສັກ ແລະ ຮັບປະກັນການລົງທຶນໃສ່ວຽກງານປົກປ້ອງສັງຄົມແບບຍືນຍົງ ແລະ ຍາວນານ, ລັດຖະບານ, ກໍຄື ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ຄວນພິຈາລະນາເຮັດວຽກຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາໃນການລະດົມທຶນ ເພື່ອການພັດທະນາລະບົບປົກປ້ອງສັງຄົມໃນໄລຍະຍາວ. ວິທີການແກ້ໄຂທີ່ເປັນທາງເລືອກໜຶ່ງແມ່ນການສ້າງ ກອງທຶນສະຫວັດດີການສັງຄົມແບບລວມສູນ ແລະ ການເຕົ້າໂຮມເຂົ້າເປັນກອງທຶນດຽວ. ຖ້າສ້າງຕັ້ງກອງທຶນຂຶ້ນມາກໍສາມາດນຳໃຊ້ທຶນຮອນຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນແບບເຊື່ອມສານ ເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການເຮັດວຽກແບບທັບຊ້ອນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດ້ານບໍລິຫານພ້ອມທັງຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງຂອງແຜນງານກັບບູລິມະສິດລະດັບຊາດ.



- ▶ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດປະເຊີນໜ້າກັບສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍດ້ານ ຍ້ອນຂໍ້ຈຳກັດດ້ານງົບປະມານ, ການລົງທຶນ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດຂອງພາກລັດ. ເພື່ອແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍເຫຼົ່ານີ້, ພາກລັດຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງຕັ້ງໜ້າໃນການອອກແບບ ແລະ ພັດທະນາລະບົບປົກປ້ອງສັງຄົມ. ຍຸດທະສາດ ຄວນຖືກເຊື່ອມສານເຂົ້າໃນແຜນດຳເນີນງານຂອງບັນດາຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ມີການສື່ສານແບບມີປະສິດທິຜົນເພື່ອໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈຈະແຈ້ງ. ງົບປະມານຂອງພາກລັດຄວນເປັນແຫຼ່ງທຶນຫຼັກ ໂດຍໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອ ຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາໃນການກຳນົດກົນໄກທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ.
- ▶ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແບບເປັນລະບົບມີຄວາມສຳຄັນເປັນຢ່າງຍິ່ງ. ຂະບວນການດັ່ງກ່າວສາມາດເຮັດໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈແບບກະຈ່າງແຈ້ງກ່ຽວກັບການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນດ້ານການເງິນເຂົ້າໃນໜ້າວຽກງານປົກປ້ອງສັງຄົມຕ່າງໆ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການວາງແຜນ ແລະ ປະສານງານ. ຂະບວນການນີ້ສາມາດຊ່ວຍໃນການຊອກຮູ້ບ່ອນມີຊ່ອງວ່າງ ຫຼື ການລະດົມທຶນແບບທັບຊ້ອນ ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດສັນ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນເພື່ອສະໜັບສະໜູນວຽກງານປົກປ້ອງສັງຄົມມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.
- ▶ ໃນລະດັບຊາດ ກໍມີຄວາມຈຳເປັນໃນການພັດທະນາສາລະບານບັນຊີແຫ່ງລັດ (COA) ທີ່ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານສາກົນ, ລະບຽບການຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ເພື່ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານລາຍຈ່າຍການລົງທຶນດ້ານປົກປ້ອງສັງຄົມ ແບບຊັດເຈນຖືກຕ້ອງ. ນອກນັ້ນ, ກໍມີຄວາມສຳຄັນທີ່ສາລະບານບັນຊີຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານສາກົນ ແລະ ຊອກຫາວິທີເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານລາຍຈ່າຍທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານສັງຄົມສັງເຄາະ. ດ້ວຍການນຳໃຊ້ວິທີການນີ້, ສປປ ລາວ ສາມາດຮັບປະກັນຄວາມຄືບໜ້າ ໃນການພັດທະນາລະບົບປົກປ້ອງສັງຄົມທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຍືນຍົງທີ່ປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບ ແລະ ສົ່ງເສີມການພັດທະນາແບບທົ່ວເຖິງ.



ບົດສັງລວມຫຍໍ້ດ້ານນະໂຍບາຍນີ້ ຂັດມາຈາກ “ບົດລາຍງານ ການທົບທວນກາງສະໄໝຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດຂອງ ສປປ ລາວ” ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງໃນປີ 2024. ບົດລາຍງານການທົບທວນກາງສະໄໝດັ່ງກ່າວ ໄດ້ກວມເອົາຂໍ້ມູນດ້ານຜົນໄດ້ຮັບຈາກການທົບທວນແບບເຕັມສ່ວນ ເຊິ່ງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ. ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການທົບທວນຄັ້ງນີ້ ຈະຖືກນຳໄປໃຊ້ໃນການຕັດສິນນະໂຍບາຍດ້ານການປະຕິຮູບ ແລະ ປັບປຸງຂະບວນການວາງແຜນ, ປະສານງານ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດໃນຕໍ່ໜ້າ. ພວກເຮົາຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນຕໍ່ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອການປົກປ້ອງສັງຄົມຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ທີ່ໄດ້ຊີ້ນຳດ້ານວິຊາການ ແລະ ການປະສານງານຕໍ່ການທົບທວນໃນຄັ້ງນີ້. ພວກເຮົາຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈຕໍ່ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ຈີນທີ່ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນໃຫ້ແກ່ການທົບທວນຄັ້ງນີ້.

ອົງການແຮງງານສາກົນ

ຊັ້ນ 8, ຕຶກໂຄລາວ II
ຖະໜົນ 23 ສິງຫາ, ເມືອງໄຊເສດຖາ,
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

T: +856 20 9999 1173
E: thongleck@ilo.org
E: del@ilo.org

<https://doi.org/10.54394/YUJJ3696>